

Lone Dybkjær (RV):

Dette er efter det radikale venstres opfattelse et af de klare eksempler på, at der sker en forværring inden for et område på grund af vort medlemskab af EF. Indholdsmæssigt fordi vi får en ringere stærkstrømslov, fordi vi kan få ikke-godkendte varer på markedet, og administrativt fordi det vil blive vanvittig besværligt, for ikke at sige umuligt, overhovedet at føre lovens intentioner ud i livet. Sagen er selvfølgelig særlig speget, fordi enigheden om direktivet er opnået i december 1972, og direktivet har derfor aldrig i realiteten været forhandlet af folketingets partier eller i et af folketingets faglige udvalg. Det er indgået i den store almindelige EF-pakkeløsning omkring folkeafstemningen og de par måneder derefter.

Men selv om det er tilfældet, synes jeg nok, at dette direktivforslag giver anledning til nogle principielle betragtninger omkring fremtidige behandlinger af direktivforslag og lovforslag. Behandlingen af EF-direktiver sker næsten altid i huj og hast, omtrent fra den ene dag til den anden, og det må og skal laves om. Der må være tid til en rimelig teknisk, faglig og politisk behandling af direktiverne. Faktisk skal man næsten altid i øvrigt acceptere direktivudspillet, bare fordi det nu i så og så mange måneder, for ikke at sige år, har været behandlet mellem så og så mange embedsmænd i ni forskellige lande i EF. Det går heller ikke længere. Hvis ikke EF dels skal udvikle sig til et stort bureaukrati, dels i realiteten tage magten fra folketinget, er vi nødt til at sadle om og i fremtiden behandle disse sager på en helt anden og mere gennemgribende måde, og fremfor alt med reel mulighed for indflydelse fra folketingets side.

Om selve lovforslaget. For det første synes jeg nok, der er nogle modsigelser i lovforslaget og den skriftlige fremsættelsestale og i de bemærkninger, der er til lovforslaget. På den ene side siger ministeren, at der ikke er noget holddepunkt for at antage, at der i de øvrige EF-lande, hvor myndighederne ikke foretager en så indgående kontrol med elektrisk materiel som i Danmark og de øvrige nordiske lande, skulle findes et generelt lavere sikkerhedsniveau. På den anden side står der i bemærkningerne, at 40-50 pct. af de indsendte materieltyper på ikke uvæsentlige punkter har været i uoverensstemmelse med de gældende konstruktionsforskrifter. Jeg synes nok, det havde været nyttigt med oplysninger snarere end ord om,

at den generelle sikkerhed ikke forringes, noget om ulykkestal, dødelighedstal osv., men forhåbentlig kan det fremskaffes under udvalgsarbejdet.

I øvrigt er jeg da enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Holst, i, at vi da ikke skal foretage unødigt kontrol. Det kan ikke være meningen, at vi skal overkontrollere, så hvis ikke tingene er nødvendige, skal vi da heller ikke gå ind for det.

For det andet bliver loven, hvad jeg allerede har været inde på, vanskelig, for ikke at sige umuligt at administrere. Jeg synes, man blot kan tage et enkelt citat fra bemærkningerne, nemlig ad § 2 a, stk. 2, 6):

»Hvis det af DEMKO bestemmes, at et produkt, der ikke opfylder konstruktionsforskrifterne, skal tilbagekaldes, påhviler det sælgeren af produktet at udfolde rimelige bestræbelser for at komme i kontakt med købere af allerede solgte eksemplarer.«

Hvordan i himlens navn skal det i praksis kunne lade sig gøre? Det kan det ikke.

Så skal jeg i øvrigt ikke gå i enkeltheder med forslaget, men blot sige, at der er en hel del tekniske spørgsmål, vi kommer til at tage op i udvalget, ligesom vi også bør drøfte, hvordan vi skal finansiere disse ting rent økonomisk. Vi er enige med ministeren i, at det formentlig er rimeligt, at det bliver elselskaberne, der finansierer DEMKOs videre arbejde, og nok også i forhold til deres kWh-forbrug, men det behøver jo ikke betyde, at forbrugerne også skal finansiere det i forhold til deres kWh-forbrug. Det må være muligt at finde en ordening, hvor f. eks. industrien ikke skal være med til finansieringen, hvis man nu ønsker, at industrien ikke skal bidrage.

Konklusionen på dette bliver, at vi vil se grundigt på lovforslaget i udvalget. Vi vil f. eks. også gerne vide, hvad Forbrugerrådet mener om disse sager. Vi vil også bore noget i de forhandlinger, der har været ført omkring selve direktivet, men vi accepterer jo de regler, der gælder for Danmark, og dermed åbenbart, at et direktiv er et direktiv og dermed lov også for folketinget og dets medlemmer.

Gert Petersen (SF):

Socialistisk folkeparti har bestandig været mod dansk medlemskab af fællesmarkedet. Vi har ikke desto mindre, når det har drejet sig om harmoniseringslovene, prøvet på at anlægge en så saglig synsvinkel som overhovedet